

De mannen die de lamp doen branden

Vuur/toren (6+)

Laika & Het Paleis/
Michai Geyzen
2/3 op Spinrag-festival
in Kortrijk, 3/3 op
Krokusfestival in CC
Hasselt, 5/3 in CC
Wetteren en 6/3 in De
Grote Post Oostende.
Daarna nog in
Turnhout, Herentals,
Waregem, Brussel,
Tessenderlo en Ternat.

★★★☆☆

RECENSIE JEUGDTHEATER

Drie kerels bemannen een vuurtoren, maar hebben het licht in zichzelf verloren.

'Working at the lighthouse, pam pam pam!', zingen de drie acteurs terwijl ze sjouwen met touwen. Als een schip passeert, wapperen ze zwierig met vlaggen. De rest van hun dagen vullen ze met uren in de verte, hun schoenen poetsen en nog meer liedjes – we horen zelfs driestemmige a-capellaversies van Spice Girls en Britney

Spears.

Maar wanneer een storm over hen heen raast, gaat de vuurtoren wankelen. Ook de lamp sneuvelt, net als de harmonie: hun kameraderie ont-aardt in een dronken gevecht; de eenzaamheid en het isolement eisen stilaan hun tol.

Regisseur Michai Geyzen maakte met *Uber-ich* en *De passant* eerder al fysieke stukken over zwijgzame, zoekende mannen. In *Vuur/toren* komt daar visuele poëzie bij, met dank aan het knappe lichtontwerp en uitgepuurde decor met scherven van spiegels als de zee en een toren van ladders. Net als in de zwart-witfilm *The lighthouse* is de melancholie van de vuurtorenwachters voelbaar.

In het tweede deel komt een mysterieuze vrouw tevoorschijn uit de zee. Met haar sensuele bewegingen doet de (ingebeelde?) figuur/danseress – tijkje cliché – het uitgedoofde vuur in de mannen weer opflakkeren.

Net op tijd, want daar is weer de volgende boot.

Filip Tielens

Boris Van Severen ziet het licht. © Kathleen Michiels